

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného **L. S. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovanie so zbraňami** podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. o dovolaní obvineného, podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. R. Č., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 21. júna 2011, sp. zn. 3To 59/2011, na neverejnom zasadnutí 13. marca 2013 Tr. por. rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **L. S. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Galanta z 9. marca 2011, sp. zn. 1T 169/2010, bol obvinený L. S. uznaný za vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Š. dňa 8. decembra 2009 v čase o 16.44 hod. bez použitia násilia cez neuzamknuté zásobovacie dvere pohostinstva zv. „F.“ na B. ulici, sa dostal do priestorov skladu tohto pohostinstva, kde sa zmocnil voľne položeného pánskeho ruksaku modro-čiernej farby, v ktorom sa nachádzali osobné doklady a to: identifikačné karta č. S., vodičský preukaz a karta poistenca, všetko na meno P. F., nar. X., trvale bydliskom Š., zamestnanca výčapníka pohostinstva zv. „F.“ v ktorom bola aj strelná zbraň - revolver značky Rossi, cal. 3S Special, ráže 9 mm, výrobného čísla A. spolu aj s nábojmi do uvedenej zbrane, ktorú tento mal v legálnej držbe podľa zbrojného preukazu č. A. na skupiny „A“ a „E“ vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Nové Zámky s platnosťou do 2. septembra 2014 a preukazu zbrane č. B. na jeho meno, vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Nové Zámky dňa 20. septembra 2004, a cez príchodovú trasu opustil priestory pohostinstva, čím zároveň spôsobil pre P. F. škodu podľa jeho predbežného odhadu vo výške 140 €, pričom znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, sp. zn. PPZ-11053/KEU-BA-EXP-2009, bolo zistené, že v prípade revolveru značky Rossi, cal. 38 Special, ráže 9 mm, výrobného čísla A. ide o krátku opakovaciu palnú zbraň, ktorá je zaradená do kategórie „B“, ktorá podľa Zákona o zbraniach a strelive

č. 190/2003 Z. z. podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti, v prípade 63 ks nábojov ide o: ad. 1 – 10 ks nábojov, cal, 38 Special, československej výroby, 1 laborovaných olovenými strelami typu WC s mosadznými nábojnicami „SBP 38 Special“, ad. 2 – 3 ks nábojov cal. 38 Špecial, českej výroby, laborovaných poloplášťovanými strelami typu SP oceľovými tombakom plátkovanými plášťami s olovenými jadrami, mosadzné nábojnice so signatúrou „S & Bo 38 Special“, ad. 3 – 1 ks náboja cal. 38 Špecial, brazílskej výroby, laborovaný celoplášťovanou strelou typu FMJ s oceľovým tombakom plátovaným plášťom s oloveným jadrom s mosadznou nábojnicou so signatúrou „CBC-38 SPL“, ad. 4 – 49 ks nábojov prebíjaných, laborovaných strelami, podomácky upravenými, vytvorením dutiny pomocou tŕňa, typu FMJ s oceľovým tombakom plátovanými plášťami s olovenými jadrami v mosadzných nábojniciach s rôznou dnovou signatúrou, pričom v prípade ad 4. sa jedná o zakázané strelivo v zmysle § 4 odsek 3 písm. a/ Zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive, v prípade ad. 1,2,3 sa jedná o strelivo do zbraní kategórie B, C, ktoré je oprávnený nadobudnúť len držiteľ zbrojného preukazu príslušnej skupiny, do zbrane, na ktorú má vydaný preukaz zbrane.

Za to mu bol podľa § 294 ods. 2, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. Tr. zák. súd obvinenému uložil aj súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Galante, sp. zn. 3T/84/2010, zo dňa 5. mája 2010. právoplatného dňa 5. mája 2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na podklade odvolania obvineného voči skôr uvedenému rozsudku okresného súdu, Krajský súd v Trnave uznesením z 21. júna 2011, sp. zn. 3To 59/2011, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu dovolanie obvinený L. S..

Obvinený v ňom uplatnil dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. b/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. Podľa jeho názoru všetky výroky napadnutých rozhodnutí sú nezákonné a nesprávne, pretože v dôsledku asperačnej zásady a modifikácie trestnej sadzby bola výška hornej hranice trestnej sadzby taká, že vec mal prejednať a rozhodnúť senát a nie samosudca. Tým bol zároveň nezákonne zložený aj súd, v dôsledku čoho všetky ním vykonané dôkazy a z nich vyplývajúce rozhodnutia sú nezákonné. Napokon konštatoval, že právne posúdenie skutku je nesprávne, pretože dobrovoľným odovzdaním zbrane a streliva príslušníkom Policajného zboru došlo k zániku trestnosti jeho konania. Z ustáleného skutku je zrejmé, že úmysel spáchať trestný čin nemal a toto pri najbližšej príležitosti odovzdal.

Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Galanta.

Okresný prokurátor v písomnom vyjadrení z 20. decembra 2012, doručenom okresnému súdu 21. decembra 2012 uviedol, že uplatnené dovolacie dôvody nie sú v posudzovanom prípade dané, a preto navrhol dovolanie obvineného ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodený P. F. sa k podanému dovolaniu obvineného nevyjadril.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak

b/ súd rozhodol v nezákonnom zložení,

g/ rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

i/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Nezákonne zloženým súdom (§ 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) sa rozumie súd, ktorý je obsadený v rozpore s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. Nezákonné zloženie súdu môže nastať v prípade, ak rozhodoval samosudca napriek tomu, že mal rozhodovať senátu, prípadne ak senát rozhodoval v neúplnom zložení, resp. ak rozhodoval prísediaci, ktorému uplynulo funkčné obdobie, na ktoré bol zvolený.

Dovolací dôvod podľa § 371 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti.

Okresný prokurátor v Galante podal 25. júna 2010 na Okresný súd Galanta obžalobu na L. S. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294

ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v podstate na rovnakom skutkovom základe, ako je uvedený v rozhodnutiach súdov obidvoch stupňov.

Podľa § 349 ods. 1 Tr. por. samosudca vykonáva konanie o prečinoch a zločinoch, na ktoré zákonu ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje osem rokov.

Podľa § 349 ods. 2 Tr. por. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak má byť uložený súhrnný trest alebo spoločný trest a skorší trest bol uložený v konaní pred senátom.

Podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prepraví, zadováži, alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Z uvedeného vyplýva, že jediná zákonná výnimka z ustanovenia 349 ods. 1 Tr. por. je tá, ktorá je uvedená v § 349 ods. 2 Tr. por.

V posudzovanom prípade zákon ustanovuje za spáchanie predmetného trestného činu v odseku 2 trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje osem rokov.

Možno preto vysloviť, že po podaní obžaloby vec v súlade so zákonom prejednal a rozhodol samosudca a na tomto závere nič nemení ani použitie asperačnej zásady.

Z týchto dôvodov je preto zrejmé, že súd rozhodol v zákonom zložení a rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Pokiaľ ide o obvineným namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že znenie skutkovej vety tak, ako bola ustálená v rozhodnutiach súdov obidvoch stupňov, obsahuje všetky zákonné znaky zločinu, z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného.

Navyše najvyšší súd dodáva, že z predloženého spisu (vykonaného dokazovania) vyplýva, že obvinený po zistení, čo sa v odcudzenom ruksaku nachádza, zbraň ani strelivo poškodenému nevrátil (...ak by mu spáchanie skutku oznámil, možno by to ani nehlásil...) a tomuto spáchanie skutku neoznámil ani potom, ako vec nahlásil na políciu. Polícii tieto predmety vydal až na druhý deň po spáchaní skutku a až na výzvu otvoril odkladací priestor postele, odkiaľ vybral odcudzený batoh aj s vecami.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. b/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnené neboli, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Na záver Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné **u p o z o r n i ť obvineného, prokurátora a prvostupňový súd na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011** (uverejnený 21. decembra 2012 zákonom č. 428/2012 Z. z.), z ktorého vyplýva, že **ustanovenie § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov o ukladaní trestu podľa tzv. asperačnej zásady nie je v súlade s článkom 1 Ústavy Slovenskej republiky.**

Za tohto stavu v predmetnej veci **strata účinnosti časti tohto ustanovenia** (veta za bodkočiarkou § 41 ods. 2 Tr. zák.) **je dôvodom na podanie návrhu na obnovu konania v zmysle § 394 ods. 1, ods. 4 Tr. por.** (ide o skutočnosť súdu skôr neznámu), keďže obvinenému bol uložený trest s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., na čo je poukázané aj usmernením predsedu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. marca 2013, sp. zn. Tpj 11/2013, ohľadne postupu súdu prvého stupňa vo vzťahu k vykonaniu citovaného Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, ktorý je v prílohe pre potreby okresného súdu zaslaný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný

V Bratislave 13. marca 2013

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová